

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 220.294 van 12 juli 2012
in de zaak A. 193.159/XII-6813**

In zake: 1. het OPENBAAR CENTRUM VOOR
MAATSCHAPPELIJK WELZIJN VAN
SINT-GENESIUS-RODE
2. het OPENBAAR CENTRUM VOOR
MAATSCHAPPELIJK WELZIJN VAN KRAAINEM
3. het OPENBAAR CENTRUM VOOR
MAATSCHAPPELIJK WELZIJN VAN LINKEBEEK
4. het OPENBAAR CENTRUM VOOR
MAATSCHAPPELIJK WELZIJN VAN DROGENBOS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Patrik De Maeyer
kantoor houdend te 1160 Brussel
Tedescolaan 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VLAAMSE GEMEENSCHAP
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Staelens
kantoor houdend te 8000 Brugge
Stockhouderskasteel
Gerard Davidstraat 46 bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 26 juni 2009, strekt tot de nietigverklaring van “het besluit van 3 april 2009 van de Vlaamse regering houdende de uitvoering en inwerkingtreding van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en houdende diverse bepalingen betreffende het personeel, de financiën

en de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, inzonderheid zijn artikel 17”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoekers hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een verslag opgesteld.

Verzoekers en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 13 maart 2012.

Staatsraad Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Kristel Boels, die loco advocaat Patrik De Maeyer verschijnt voor verzoekers, en advocaat Bart Staelens, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Aflijning van het voorwerp van het beroep

3. Verzoekers bestrijden formeel het hele besluit van 3 april 2009 van de Vlaamse regering (*BS* 29 april 2009).

Aangezien de middelen alleen het artikel 17 ervan viseren, moet het voorwerp van het beroep volgens verwerende partij beperkt worden tot dit artikel, dat luidt:

“De raad voor maatschappelijk welzijn kan geen taalpremie instellen of behouden voor de personeelsleden. Onder taalpremie wordt verstaan elke toelage, toegekend aan het personeelslid dat op grond van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd bij het koninklijk besluit van 18 juli 1966, verplicht is tot kennis van de tweede taal, of elke andere toelage, toegekend aan het personeelslid voor het gebruik van een andere taal dan het Nederlands.

In afwijking van het eerste lid, behoudt het personeelslid dat al een taalpremie ontvangt op de datum dat dit besluit in werking treedt, die taalpremie verder tot het uit dienst van het bestuur treedt.”

Verzoekers spreken dat niet tegen, zelfs niet nadat de tegenwerping van verwerende partij werd bijgevalen in het auditoraatsverslag.

Ook de Raad van State ziet daartoe geen reden. Het beroep is alleen ontvankelijk wat het artikel 17 van het bestreden besluit betreft.

IV. Beoordeling van het beroep

4. Artikel 105 van het gemeentedecreet bepaalt in paragraaf 1 dat de gemeenteraad de rechtspositieregeling van het personeel vaststelt. Volgens artikel 116 bepaalt de Vlaamse regering de minimale voorwaarden voor onder andere de rechtspositieregeling van het personeel.

Aldus schrijft artikel 16 van het besluit van 10 februari 2006 van de Vlaamse regering houdende de minimale voorwaarden voor het mandaatstelsel van het gemeentepersoneel en het provinciepersoneel en bepaling over de

taalpremie, in werking getreden op 1 januari 2006, voor dat de raad geen taalpremie kan instellen of behouden voor zijn personeelsleden.

Die bepaling wordt met ingang van 1 januari 2008 opgeheven door het besluit van 7 december 2007 van de Vlaamse regering houdende de minimale voorwaarden voor de personeelsformatie, de rechtspositieregeling en het mandaatstelsel van het gemeentepersoneel en het provinciepersoneel en houdende enkele bepalingen betreffende rechtspositie van de secretaris en de ontvanger van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, maar “uitdrukkelijk overgenomen” in het artikel 131, tweede lid, van dit besluit van 7 december 2007.

5. Tegen de respectieve artikelen 16 en 131, tweede lid, is door de huidige eerste drie verzoekers het beroep gekend onder nr. A. 173.166/XII-4770 ingesteld. Vierde verzoekster kwam er in tussen, ter ondersteuning van eerste drie verzoekers. In verband met de ontvankelijkheid van het beroep werd verantwoord dat volgens artikel 42 van de wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, het personeel van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn hetzelfde administratief en geldelijk statuut geniet als het personeel van de gemeente waar de zetel van het centrum gevestigd is.

Het beroep is verworpen bij arrest nr. 220.293 van 12 juli 2012.

6. Op 19 december 2008 wordt het decreet betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn aangenomen.

Volgens artikel 104, § 1, is op een personeelslid van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat een betrekking bekleedt die ook bestaat bij de gemeente die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend, ambtshalve de rechtspositieregeling van toepassing van het personeel van de gemeente.

Wat de personeelsleden betreft die een betrekking bekleden die specifiek is voor een openbaar centrum, evenals wat de secretaris van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn en de financieel beheerder betreft, stelt, aldus paragraaf 2, de raad voor maatschappelijk welzijn de rechtspositieregeling vast. Dit moet gebeuren op basis van en in het kader van de minimale voorwaarden die de Vlaamse regering, op grond van artikel 115, § 1, van het decreet, vaststelt voor onder meer de toelagen en vergoedingen.

De artikelen 104 en 115 zijn (pas) op 1 januari 2011 in werking getreden.

7. In het hier aan de orde zijnde besluit van 3 april 2009 houdende de uitvoering en inwerkingtreding van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en houdende diverse bepalingen betreffende het personeel, de financiën en de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn bepaalt de Vlaamse regering in artikel 17, in werking getreden op 29 april 2009, dat de raad voor maatschappelijk welzijn geen taalpremie mag instellen of behouden voor de personeelsleden. Blijkens de nota bij het ontwerp voert het verbod (onder andere) artikel 42 van de wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn uit in overeenstemming met de rechtspositieregeling voor de gemeentelijke personeelsleden.

8. In het onderhavige beroep tegen dit artikel 17 van het besluit van 3 april 2009 voeren verzoekers wezenlijk dezelfde drie middelen aan als zij in het beroep tegen de besluiten van 10 februari 2006 en 7 december 2007 aanvoerden, met dien verstande dat de verwijzingen in dat beroep naar de artikelen 105 en 116 van het gemeentedecreet hier vervangen zijn door verwijzingen naar de artikelen 104 en 115 van het decreet van 19 december 2008 “samengelezen” met de artikelen 105 en 116 van het gemeentedecreet. In de visie van verzoekers moet, gelet op de band tussen het gemeentedecreet en het OCMW-decreet en gelet op de wil van de Vlaamse regering om de organisatie

van beide lokale besturen maximaal op mekaar af te stemmen, in beide beroepen *mutatis mutandis*, zo al niet bij wege van gevolgtrekking, hetzelfde gelden.

Nadat verzoekers vaststelden dat de artikelen 104 en 115 van het decreet van 19 december 2008 “eigenlijk nog niet in werking zijn getreden”, verklaren zij in de memorie van wederantwoord dat thans ook nog rekening moet worden gehouden met “de parallelle en gelijklopende bepaling vervat in artikel 42 van de OCMW wet [die] op dit ogenblik nog steeds van toepassing is”, maar dat dit niet van aard is het middel inhoudelijk te wijzigen.

9. De Raad van State heeft bij arrest nr. 220.293 van 12 juli 2012 de middelen in het beroep A. 173.166/XII-4770 verworpen. Uit het vermelde *sub* nr. 8 volgt dat zulks ook het lot van de middelen te dezen moet zijn.

Overigens stelt de Raad van State vast, ambtshalve, dat het bestreden artikel 17 intussen reeds is opgeheven geworden, vanaf 1 januari 2011, door artikel 143 van het besluit van 12 november 2010 van de Vlaamse regering houdende de minimale voorwaarden voor de personeelsformatie en het mandaatstelsel van het personeel van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en houdende de minimale voorwaarden voor sommige aspecten van de rechtspositieregeling van bepaalde personeelsgroepen van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

In de plaats heeft dat besluit in het artikel 93, tweede lid, in een nieuw verbod op het instellen van een taalpremie voorzien. Blijkens het verslag aan de Vlaamse regering dat eraan voorafgaat, is die bepaling “gelijk aan de regeling voor de gemeenten in het besluit rechtspositieregeling gemeentepersoneel van 7 december 2007”. Als gezien, is het beroep dat eerste drie verzoekers tegen die regeling instelden, verworpen bij arrest nr. 220.293 van 12 juli 2012.

10. Er is derhalve grond om het beroep af te wijzen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. Verzoekers worden verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 700 euro, elk voor een vierde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 12 juli 2012, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Johan Lust,	staatsraad,
Geert van Haegendoren,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Dierk Verbiest